

מאחד העלובים:

"בימי הנעורים לומדים לדבר. בימי הזיקנה - לשתוק.
וזה מגרעתו הגדולה של האדם. לומד הוא לדבר בטרם
ידע לשתוק".

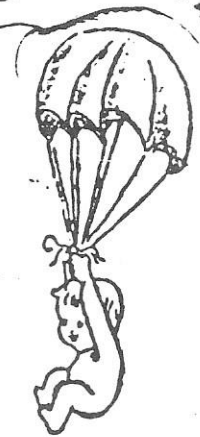
ר' נחמן מברסלב.



חזל טוב... חזל טוב

בן בולד

להורים - אתי ואורי
לסבא - אוסי
ולכל המשפחה: הרבה נחת



בת בולדה

להורים - דינה ובנסון
לסבתא - בלנש
ולכל המשפחה: הרבה נחת

ימי הולדת

19.8. שרון גולדברג
אנלי טלברג
21.8. היתר הרפז
22.8. ראובן גוטר
23.8. אריאלה הדר
24.8. אייל גולן

תודה רבה מקרב לב

להורי התלתון הבוגר, הילדים והמטפלות
על המסיבה הנפלאה שעשיתם עבורי עם
סיום עבודתי בתלתון.

בידידות - בלהה

לנישואיהם של

ביר עם בח"ל מילי

מזל טוב

למשפחת פרלסון הענפה

לסבתא - גב' גילמור

ימי נישואיהם

19.8. דינה ומרדכי ברור
20.8. ציונה ושבי מזרחי
22.8. בתיה וברוס ויטהס
יפעת ושלמה ויסבקר

תחילת פריצת הדרך

ד"ר ראשון ממרכז המשק

1. אוסי ביקש לדעת, מתי תבוא פריצת הדרך וכפר הנשיא תתחיל לצאת מהמשבר הכלכלי הכבד? לדעתי אנו עומדים בפני צעד חשוב באותה דרך נכספת על-ידי הגדלת הייצור במפעל באופן משמעותי, ע"י ביצוע תוספת הזמנות בסך 600,000 ש"ח, שנכנסו בחודשים האחרונים. דרושה לכך הפעלת אולם העיבוד השבבי בשלוש משמרות שלמות לתקופה של לפחות 4 חודשים - עד סוף השנה. דרושים עוד 4 חברים/חברות לצוות, ע"מ לאפשר עבודה "סביב השעון", וכמו כן הפעלת המחלקה בשבתות ובחגים ע"י מסירות חברים בעיבוד שבבי, במקום בשירותים. כתוצאה מכך תדירות מסירות השבת עלולה לחזור לאחת ב-5 שבועות - וכך בעצם כולנו נשתתף בתוספת המאמץ.

עד כה לא הצלחנו למצוא עבודות נוספות לחברתנו כמטרה להגדיל את התקבולים - פרט למלו-בון ולמבצע הידיות (אשר לא הפניס כסף רב). עכשיו ישנה הזדמנות טובה מאוד, אבל היא תדרוש כמה וכמה שינויים במושגנו על עבודתנו במסגרת הקיבוצית ואסור לנו "לפשל" בהזדמנות זו שבידינו.

אני מכיר אישית קיבוצים אחרים, שכאשר נכנסו למשבר כלכלי, שינו את סדרי חייהם וחברים תרמו רבות להגדלת ההכנסות של הקיבוץ. במקרה אחד כל חבר עובד עוד חצי משמרת כל שבועיים - וזאת כבר מעל שלוש שנים. רובם נוסעים לקיבוץ שכן, לעבוד 4 שעות במפעל "תבעול", בתנאים קשים של רעש וריח. במקרה שני - כישלון גדול במפעל וחוסר כסף בגדול - בני הנעורים חזרו לגור אצל הוריהם ובין לילה הקימו "צימרים" של 40 חדרים (כלי מזגנים) וכולם מלאים כרגע (קרוב לחוף הים).

מה לעשות? - לעשות.

- - - - -

2. לפי החלטת האסיפה, עלי להציג תוכנית הבראה משופרת עד סוף חודש אוגוסט. התחלתי לבחון כמה אפשרויות, אבל בזמן שעמד לרשותי הצטרפתי גם ללמוד את התפקיד (רכז המשק), ללמוד על הענפים וחלק מהשירותים ולהיות פעיל בניהול היום-יומי. בכוונתי להציג תוכנית משופרת בהקדם, אבל החברים יבינו למה חל העיכוב, וכרגע אוכל רק להצביע על כמה אפשרויות העומדות לבחינה.

(א) תחנת ההידרו. מתנהל מו"מ עיקש מאוד עם השותפים העתידיים, אבל בכוונתנו לנסות לסכם חוזה תוך שבועיים, כדי לאפשר את הפעלת התחנה בחורף 1991.

(ב) ענפים בהפסד או בהפסד חלקי. גובשה תוכנית לצמצם את עדר הצאן ל-700 ראש, עם סיכוי למחוק את ההפסד השנתי של 100,000 ש"ח. הביצוע - עד סוף 1990. כמו-כן מתחילים לעקור חלקות האבוקדו שכמעט לא נתנו פרי.

(ג) מפעל "הבונים": הגדלת התפוקה - 3 משמרות בעיבוד שבבי. הצעד הבא - הגדלת צוות המוכרים, כדי להבטיח שמקסימום של הזמנות ימשיכו לזרום אלינו. ברור שכלל שנייצר מהר יותר ויעיל יותר, יגדל כושר התחרות שלנו - ואז התזמנות תופענה.

(ד) שינויים במערך העבודה: זה נושא מורכב מאוד - אבל מרכזי ביותר. המטרה ברורה - לתת לעצמנו פחות שירותים ובמקום זה למכור אותם החוצה. הדושם שלי כרגע הוא שבעצם בתחום זה נמצא המפתח להכראת הקיבוץ. אם כל חבר יגיע למצב שהוא מפרנס את עצמו ואת משפחתו - אז תהיה לנו חברה עצמאית מבחינה כלכלית.

הצעדים הדרושים הם:

(1) פחות שירותים לחבר על חשבון שעות עבודה מוקצבות. עלינו לשרת את עצמנו מחוץ למסגרת שעות העבודה הרגילות או לשלם עבור השירותים (תורניות בערב בחדר-האוכל ובעיבוד שבבי היו צעד הכרחי בכיוון זה).

(2) להפוך את השירותים למרכזי רווח, וכצעד ראשון להגביר את המאמצים למכור לקונים מחוץ לקיבוץ (כרגע המתפרות מתחילות לשנות כיוון).

(3) אם ברצוננו להחזיר את רמת החיים של החברים ושל החברה לרמה הקודמת, עלינו לעבוד יותר. במסגרת של 8 שעות עבודה קשה מאוד להתפרנס בישראל.

(המשך בעמ' 4)

4) ניצול יוזמות, כעת אנו בודקים כל רעיון של חבר שיוכל להוסיף הכנסה, עם השקעה מינימלית: ייצור כובעים; דג-נוי; תכנים; צעצועי-עץ; הדפסות-משי; ציורים על חול-צות; דברי אומנות. רבאקה מופקדת באופן מלא על תחום זה. במשיך לחפש עד שנמצא כמה פרויקטים מתאימים.

(3) מה מצבנו כרגע?

אין לי ספק שמטה-החירום, שפעל כשנה וחצי בהכוונתו של שמואל, עשה יופי של עבודה - וע"י צמצום הוצאות בכל פינות משקנו איפשר לנו לשרוד ולהיערך מחדש (הוצאות קיום ועבודה בלבד ירדו ב-1,400 000 ש"ח. קשה לתאר מה היה מצבנו היום בלעדי החיסכון הזה!) מצד שני, אנחנו עדיין במצב כספי חמור ביותר, כי אלה חודשים חלשים מבחינת תקבולים מהחלקאות וכל ענף או חבר שיכנים מזומנים כרגע - יבורך. המצב ישתפר בדצמבר-ינואר. הצלחנו לצמצם בהרבה את תשלומי הריבית והחזר הקרן לבנקים ולספקים, ונחתור לכך שהפעלת הסדר הקיבוצים לא ירע את מצבנו. אם לא נצליח בכך, הוא יהיה באמת חמור. תיאור התפתחות הדברים - בסקירת הבאה. בינתיים מה לעשות? - לעשות!

ק ו ל י ו



אולי נתחיל עם האסיפה שהתקיימה ביום א'. התגובות של כמה מהחברים הוותיקים להצעות שהועלו בעניין הארגון הכלכלי של המשק הבליטו את חולשת המסד הזה. הרי בסופו של דבר, החברים שהשתתפו באסיפות חייבים להאשים את עצמם בכשלונות הכלכליים (בהנחה שיש הסכמה שהיו כשלו-נות). אם - כפי שכמה חברים אמרו - יש סכנה בהעברת החלטות מתחום האסיפה לאחריות של קבוצה יותר קטנה של חברים, המסקנה ההגיונית היתה צריכה להיות, שקיום האסיפה מנע את הסכנות האלה בעבר.

הרי כל פעולה כלכלית הובאה להחלטת האסיפה - הרחבת השטח החקלאי מסביב לבית; כניסה לשותפות והעברת הפיטינגים למפעל "צנרת"; הרחבת חדר-האוכל. אלה בעצם ההשקעות הגדולות שהושקעו ו-"גרמו" למצב הקשה של היום. אין כאן המקום לפרט את כל הגורמים הפנימיים והחיצוניים, בכל אופן, כל ההשקעות האלה קיבלו את אישור האסיפה. לפחות בעניין "צנרת" ובעניין הבנייה היו יותר מאסיפה אחת. בדיון על "צנרת" היו חברים שהתנגדו להשקעה והסבירו באסיפה את התנגדותם, ובכל זאת הצבענו בעד ההשקעה. עכשיו הם "שוכחים" שהתפקיד שלהם - אם הדיבורים שלהם באסיפה היו בעלי משמעות - היה לבדוק יותר ברצינות ולמנוע את השגיאות. לא עשו כך - אז על איזה יסוד הם מאשימים אחרים ולא את עצמם, ועל איזה יסוד הם מבססים את היתרון של האסיפה ככלל-שמירה?

חברים גם השתמשו במילה "דמוקרטיה". אני מוכרח להגיד שהשימוש במילה זו נהפך בארצנו הקטנה לדימוגיה. גם המצדיק וגם השולל כל רעיון משתמש במילה הנדושה הזאת. אין כל קשר בין ההצעות שהועלו ובין הדמוקרטיה. יש אותה מידה של דמוקרטיה בבחירת ועדות או נציגים לארגון חברה כמו דמוקרטיה אספתית, שבה אין אפילו חובה על החבר להופיע.

בעולם העסקים בעלי מניות נקראים 'אסיפה'. פעם בשנה, וכאשר סוציאליזם היה סוציאליזם במזרח-אירופה - אף זה לא! ההנהלה ממונה ועליה להוכיח את עצמה ע"י הצלחות, ואם לא - מחליפים אותה. אם לא נלמד לנהל את העסק שלנו כמו עסק - לא נשרוד! וכל הדיבורים באסיפה יהיו לגמרי לא משמעותיים.

אגב, הערה לסיום: ברגעי משבר בארצות הדמוקרטיות, השיטות המקובלות - בחירות, ממשלה ואופוזיציה וכו' - מבוטלות ועד גמר המשבר המדינה מנוהלת ע"י קבוצה קטנה של אנשים. ההשוואה עם מצבנו ברורה. ואם מישהו חושב שאין אנו במצב משבר, אינו אלא טועה. אנחנו בהחלט במשבר, ועל-לינו לקבל החלטות במהירות ותחת לחץ של זמן וגורמי-חוץ, שאינם מוכנים לחכות לשתי אסיפות שאי-אפשר להחליט בהן, כי השעה 23.00 קדושה...

מיכאל כהן

מה חדש בתעשייה?

לפני מספר ימים פגשה אותי אנגה בחדר האוכל ושאלה למה אין דווח לחברים על הנעשה במפעל. ובכן אנגה צודקת והנה דווח מקוצר.

המכירות עד כה הם מעל התוכנית ובבדיקה ניתן לראות שיש גידול בתחום הברזים-מפעילים וצמצום בחמרון. קצב הזמנות נכנס בברזים-מפעילים הוא טוב ובחמרון גרוע ביותר עקב קושי לקבל הזמנות ממערכת הבטחון (לאור צמצומים בהוצאות הבטחון בארץ ובארה"ב). אם (ואני מקוה שלא) יואץ תהליך מלחמתי באיזור בעקבות משבד עירק יתכן שיהיה גידול בהזמנות ממערכת הבטחון. אין ספק שכבר כעת ברור שהמחזור ביציקות חמרון ירד וזה ישפיע כבר במחצית השניה של השנה ובשנה הבאה. אנחנו נערכים לצמצום הוצאות בעיקר בתחום העבודה במחלקת החמרון לאור המצב שנוצר. ישנה גמישות רבה יותר לניוד עובדים בתוך המפעל וגם זה יעזור. כפי שצוין מקודם בברזים-מפעילים נכנסו הזמנות בקצב טוב של כ-300,000\$ מעל כושר הייצור הרגיל - ולכן דרוש להפעיל משמרת שלישית בעיבוד השבבי ואפילו בודקים נושא של מסירות שבת בעיבוד. התורנויות בערב עוזרות כבר באופן משמעותי להגביר את הייצור.

מניתוח השוק ניתן ללמוד שישנה התעוררות מסוימת בארץ שחלקה נובע ממדיניות שווק יותר אגרסיבית שאנו נוקטים כיום (אם כי זה משפיע לרעה על התרומות). ביצוא יש צורך בהרחבה נוספת ולאור הסכנה של מיתון בארה"ב ושינוי שערי המטבעות הארופיים לטובה יש כוונה להגביר את המאמצים ולשווק יותר באירופה, עדיין אין פריצת דרך ממשיה לאירופה.

גם בתחום התפקידים ישנו ריענון - עמליה מנהלת הייצור בברזים במקום אדי, אורי א. מנהל מחלקת הנדסה במקום אורי ש., מיקי חייט מנהל את העיבוד השבבי במקום לס, אד טלברג מנהל את הרכבת ברזים במקום עמליה. את דייב יחליף בניהול יצור חמרון עובד שכיר.

בנושא פיתוח - כעת שוקדים על ברז חדש לפי תקן ISO שיחליף בעתיד את הברז המשולש וכך יהיה לנו ברז מרובע בלבד בארץ וליצוא. כמו כן יש עדיין להשלים את המפעיל הגדול ורכיבי עזר לבקרה במפעילים.

בנושא השקעות - למעשה השקענו בשנתיים האחרונות רק בגמר פתוח המפעיל (ובסיוע תקציבים מהמדען הראשי). כעת נכניס לעבודה מחרטה חדשה וכדי לעמוד בגידול שאנו מתכננים בתחום המפעילים נהיה זקוקים בשנה הקרובה לעוד מרכז עיבודים. בבחינה כל נושא המחשב והשרטוט בעזרת מחשב.

הקשר עם אלן בניארד - (מפתח המפעיל), השתפר ובשיחות שקיימנו לפני 3 חודשים הגענו להבנה על הרחבת זכויות השווק שלנו באירופה, אוסטרליה ודרום אפריקה. אלן עצמו התחיל לעסוק בשווק והזמין השנה כ-35,000\$ מפעילים לעצמו.

חברת VSF - (החברה שלנו לשווק בארה"ב), ישנה תוכנית למכור את חלקנו בחברה (כ-88%) ויחד עם זה להגיע להסכם שווק ארוך טווח עם החברה האמריקאית שתרכוש את VSF. הנושא מורכב ונידון מספר פעמים בהנהלת המפעל ובסופו של דבר ההערכה שזה יביא לגידול במכירות אם כי ישנה סכנה לגבי השליטה שלנו בשווק בארה"ב.

אספקת יציקות מצנרת - ישנו שיפור עצום באספקת היציקות מצנרת מאז נפתח המפעל מחדש אם כי המחירים שדורשים מאתנו גבוהים מאוד ומקשים על כושר התחרות שלנו.

לא הכל חלק - השנה היו לנו מקרים רבים של "פשלוח" בהרכב ומשלוח ברזים בעיקר לחו"ל עם טעויות בסימון או באטמים וכו', (התחלופה של העובדים מקשה על השליטה). יש לנו קושי רב לספק את הברז החדש מ-2 חלקים אשר מיוצר כעת בכמויות קטנות ודורש זמן מכונה יקר לכוון. סבלנו מבעיות עם אחד המפיצים הגדולים שלנו בצפון הארץ שנקלע לקשיים - וכרגע ישנו בימנו הסכם כולל ערבויות על חלק מהחוב הפתוח.

(המשך בעמ' 6)

ישנה עליית מחירים מהספק הגדול שלנו "ווסטר" כאנגליה ויחד עם שינוי שער השטרלינג הפגיעה ברווחיות קשה. לאור זאת התחלנו כבר בהזמנה של חלקים מספקים אחרים ונצמצם את הרכישות מוסטר למינימום.

הבעיה הקשה ביותר היא המערכת הפיננסית לאור המצב כספי בכפר הנשיא. אסור לנו להקלע למצב שלא נוכל לרכוש חומרי גלם ואנו מתכננים כיום את התקבולים והתשלומים מיום ליום. אפילו הועלתה הצעה של הפרדת מערכות בין המפעל למשק בתחום זה.

ובכן, זהו עד כאן (ההמשך תלוי אם במקרה אפגוש את אנגה בחד"א).....

יוסי כץ

זה מזכיר לי

הפעם, לשם שיבוני, "זה מזכיר לי" יהיה ענייני, תכליתי ומזכירי ביותר.

כרצוני להזכיר לחברים את ההצעות או ההסתייגויות השונות, שהועלו באסיפה האחרונה בקשר למועצה הכלכלית. מאחר ואיש מהמזיעים לא התנגד לרעיון ה"ל", הרי שיש לפנינו הסתייגויות, ואלה הן:

(1) לני יודאיקין הציע שלשני הגופים - הנהלה חקלאית ומועצה כלכלית - ייבחרו מרכזים ע"י האסיפה ושלא ירוכזו ע"י מרכז-המשק.

(2) ג'ק גולן הציע שא) המועצה הכלכלית, אם תאושר, נראה בכך ניסיון לשנה, שבסופה נדון ונחליט, האם יהיה זה מיבנה קבוע. ב) להנהיג נוהל קבוע של הבעת אמון ואי-אמון במוסדות. ג) לבחור במבקר מבחוץ לפקח על החלטות מול ביצוע.

(3) רפי פרנק הציע, שסדרן העבודה יהיה חבר קבוע בהנהלה החקלאית.

(4) איתמר עדר מציע, שבמועצה הכלכלית יהיה חבר איש כלכלה מבחוץ.

זהו, חברים, יכול ההסתגויות של האסיפה האחרונה, ואני מאמין שהוא יכול מבורך. רק שלא בסבול בסוף מהסתייגות עורקים.

אני מאחל לכולנו אסיפה פוריה ביום ראשון הקרוב. אל תשכחו לבוא, חס וחלילה, כי בסופו של דבר - כמו שאורן קולינס אומר - "זוהי ההצגה הכי טובה בכפר ביום ראשון".

להתראות על הבריאות

דודו

איך לא לקרוא מפה

כל מי שלמד לקרוא מפה טופוגרפית יודע, שאם אינך מכיר את הסימנים שמציגים נהר, כביש, שביל, מסגד וכו', אפשר להתבלבל וללכת לאיבוד, במיוחד אם מדובר בטיול בשטח לא מוכר. ואם מי שמביט במפה איננו מתייחס בקפדנות לקווי הגובה ומתחקה אחרי המגמה בכל קו וקו, הוא עלול לחשוב שהדרך שהוא בחר ללכת בה היא בתוך ואדי, כאשר במציאות הוא מוצא שרגליו הולכות על גבי הר.

עד כאן המשל והנמשל שייכים לניתוחים המוטעים והמטעים של שמואל ושל מיכאל כהן.

נלך מן הקל אל הכבד: מיכאל מנתח את סיפור כשלונה של חברת "פיליפס" בהולנד, שהפסידה ביליון דולר לפני שנה. יחי הקפיטליזם והחברות המפוארות של עולם השוק החופשי. ובמה יתקנו את המצב? הפיתרון הוא "פיטורים של אלפי עובדים, שיתקשו למצוא עבודה אחרת במצב של אבטלה גדולה באירופה היום" (דברי מיכאל כ'). מיכאל מצביע על גורם הכישלון כ"חוסר תגובה במהירות הדרושה לתנאים משתנים בעולם...". מי אשם בכישלון? מיכאל איננו קובע, אבל גם מי שאינו מבין הרבה בכלכלה יסיק שמנהלי החברה, מומחיה הפיננסיים, יועציה הטכניים - אלה הם האחראים להפסדים. אבל לא הם ישלמו את המחיר, אלא הפועלים שבתור מוב-טלים לא ימצאו תעסוקה חלופית באירופה הקפיטליסטית של היום. מעולם אכזר זה בחרנו - מיכאל, שמואל, אני ועוד רבים ממיסדי כפר הנשיא - לברוח, כי רצינו בחברה אנושית ומתח-שבת יותר.

יש עוד שני משפטים של מיכאל שמחייבים תגובה: "הורדת האחריות ההדדית, היתר לפחות שוויון ויותר חופש בחירה לפרט, כל עוד יפרנס את עצמו, כמובן". ומה יהיה דינם של המקצועות החיוניים שאין משכורתם מסוגלת לפרנס משפחה בישראל - המורים, האחיות, העובדים הסוציאליים, הפיזיותרפיסטים, נהגי מגן-דוד-אדום... באלה חלילה לא יעסקו חברי קיבוץ בעולם החדש והאמיץ של מיכאל?

וכאשר הוא דורש ש"גישתנו לענפים הכלכליים תהיה כמו של כל משקיע בעסק - לא נתערב בניהול ונדרוש רווחים גם אם זה ידרוש פיטורי חברים והחלפתם בשכירים במקומות מסויימים" (הדגשה שלי). ומה יעשו החברים המפוטרים? לא ירחקו היום וקברניטי הקיבוץ הזה יגידו למפוטריהם - "חבר'ה, כל אחד חייב לפרנס את עצמו ואת משפחתו - לכו ללשכת העבודה בחצור הגלילית או אולי תעזבו את הקיבוץ". נהיה עקיבים בגישתנו הקפיטליסטית בקיבוץ השונה (והמשונה!)? האם זה לא מזכיר את מעשי "פיליפס"? המנהלים ימשיכו לנהל ויטילו את האשמה ב"עמך".

ומכאן למאמר ששמואל כתב ב-27 ביולי ש.ז. שמואל מדבר על "הסתירות שנוצרו במרקם החיים שלנו היו מטושטשות יותר, כאשר היה לנו טוב כלכלית ויכולנו לספק לכולם את הכול". כמה שנים באמת היה לנו טוב כלכלית ומתי סיפקנו לכולם את הכול? אולי יפתח אחד מיודעי הדבר את מאזני הקיבוץ במשך כל שנותיו ויגידו לנו, על איזו תקופת זוהר מדובר.

נעוד שמואל כותב - "נוצר מצב שהפרט אינו נתבע לאחריות אישית על מעשיו ועל מחדליו". ומה עשו המוסדות לתקן מצב זה? האם דרשו תיקון? האם הביאו את הבלתי-אחראים בפני האסיפה? האם איימו בסנקציות? המזכירות, ועדת המשק וועדת החברה (במידה מסויימת) הן הזרוע המבצעת של הדמוקרטיה הקיבוצית - איפה הן היו במשך כל השנים?

ושמואל מציין באותו הקשר ש"הבנקים תבעו את אחריותו של הקיבוץ למעשיו ולמחדליו". והציניקן שבתוכי שואל: "ומי תבע את אחריותם של הבנקים על מעשיהם ומחדליהם? זה מישחק הוגו, זה?!" זה העולם שאנחנו צריכים לחקות?!

אינני מקבל את קביעתו ש"היעדר קיומה של אחריות אישית לתוצאות מעשינו מהווה את הגורם היסודי ביותר לבעיות חיי הקיבוץ היום וממנו נובעות בין היתר גם הבעיות וההסתב-כויות הכלכליות של הקיבוץ". כל יועצי הקיבוץ - מנהליו, גזבריו, חשביו, מרכזי המשק שלו היו בסדר ולא טעו, ורק החבר הפשוט שאומרים שהוא לא מסוגל להבין עניינים כלכליים מסוב-כים - ולכן יקלו עליו בהעברת האחריות למועצה כלכלית - רק הוא אשם! איזו איוולת.

(המשך בעמ' 2)

(איך לא לקרוא מפה - המשך)

שמאל נמיכאל תמימי-דעים בזה ש"החבר חייב להינתן אחראי אישית לפרנסתו נלקיטומנ". אבל הם לא קנבעים את החשוב ביותר, את ה"איך". יש לנו בכפר הנשיא בתוים שהם אנבייק-טיביים ומשום מה גם מיכאל וגם שמאל - נכמנכן כל חסידי השינוי - מתעלמים מהם: הקיבוץ הזה נמצא באיזור מרוחק מן הערים הגדולות, לכן יש לו בעיות תחבורה; הקרקע והאקלים שלנו מקטינים הרבה אופציות של חקלאות מהפכנית, אבל זה מה שיש לנו. אגב, אם נלך לבולשיט הזה של "מרכזי-רווח" - מה יעשו בצאן - ימסרו את שטחינו לערביי טובא?

יש לנו מפעל אחד ויחיד ומעולם לא מצאו לו חלופה. קשה לדעת, האם אי-פעם חיפשו מפעל "יותר קיבוצי" (מה זה?) שיחליף אותו. אלה הדברים הקיימים ומאלה ניסינו להתפרנס ואם יש יותר מדי שכירים במפעל - האם כל הדיבורים האלה על החלפתם בחברים הם רציניים או סתם מס שפתיים? במה יוכל החבר לקחת יותר אחריות? הרי באסיפה לא מזמן קבע מנהל הליצור של מח-לקת המפעיל שהוא זקוק לשעות נוספות במחלקת העיבוד, ובאותה אסיפה קבע מנהל המפעל שזה לא בכון - הרבה מן העבודה בעיבוד מחייב מזומנות. כל הדיבורים על מציאת ענף חדש - מפעלון, תעסוקה המתאימה גם לקשישים, הם כינתיים דיבורים.

שמאל קובע ש"הפרט אינו ערב לכלום" וש"שברנו את הקונצנסוס (של השוויון החומרי) בהחלטה על חופש נסיעה לחו"ל למי שמשיגה ידו מקורות לכך". וכמה ומי היו שותפיו של כותב שורות אלו במלחמתו נגד ההחלטה הזאת? אבל כמה תמוה המשפט הנוסף ששמאל כותב: "כל עוד ההחלטה הגבילה את תקופת הנסיעה הזאת למקסימום ימי החופשה השנתית, ז"א לא יותר משבועיים, היתה הפגיעה בשוויון עדיין נסבלת". לא על האי-שוויון יוצאת חמתו של שמאל, אלא על בזבוז ימי עבודה וזלזול במוסדות. מוטב לקרוא לילד בשמו ולא לבלבל, כי גם מי שיש לו עין אחת צריך היה להיות ברור לו שעיקרון השוויון בקשר לנסיעות לחו"ל נשבר גם בהחלטה הראשונה, וכל החריגות ביחס להיעדרות נובעות מחולשת הקיבוץ - בעיקר של מוסדותיו - או אי-רצונו לסור מאורח חייו הליבראלי. קיבוץ אינו מרקם חברתי ליבראלי, שבו כל אחד עושה מה ש"בא לו". הסחף החברתי הזה לא התחיל עם המשבר הכלכלי, אלא נולד עם הגישה האומרת "תחיה ותן לחיות". המגמה הזאת תקבל מישנה תנופה בעזרת כל מחוללי השינוי.

(מאמר תגובה ראשון)

אריק ארנברג

מטפל/ת מחנך/ת לחינוך המשלים, לגילאי בי"ס יסודי (כיתות א'-ב', ג'-ו')
על הפונה לענות על התנאים הבאים:

- א. רקע לימודי בנושא חינוך (קורס מטפלות או מורים) או מדעי התנהגות. ו/או
- ב. ניסיון של שנתיים לפחות בעבודה עם ילדים או עבודת הדרכה (בתנועת-נוער או בצה"ל). ו/או
- ג. גישה ואהבה לעבודה עם ילדים והתחייבות לקבל שעתיים הדרכה בשבוע לעבודה חינוכית.

תחילת העבודה - 1 בספטמבר 1990, אפשר כמה ימים קודם לכן.

מה יוצא לך מזה?

- א. סיפוק. ב. יציאה לטיולים ולקייטנות. ג. עבודת צוות. ד. שעות הפסקה גמישות במשך הבוקר. ה. קשר עם ילדים - הורים - מוסדות.
- ו. השתלמויות.

המעוניינים/ות מתבקשים לפנות אל

צילה בן-רשף



מפי רכז השרותים

* במתפרות הנחל במבצע תפירת כובעים למכירה ובעקבות זה תהיה האטה בתפירה הביתית לחברות.

* חידשנו ימינו כקדם! נזרע כ-40 דונם מלפפונים בעמק. הוותיקים יזכרו את גן-הירק, שהיה בין הענפים הראשונים, שהוקם (ובסגר) במשק זה. נאחל לעצמנו הצלחה יותר גדולה הפעם...

* הזמנת קבלנים - לאחרונה קרו מספר מקרים שבהם הזמינו חברים באופן פרטי קבלנים, כדי לבצע עבודות בביתם (בעיקר התקנת מזגנים). אני פונה אל החברים בשם החשמלאים בדרישה, לא להזמין קבלנים מבחוץ, אלא אך ורק בתיאום עם החשמלאים. פעמיים במשך החודש נגרמו תקלות כמערכת החשמל של הבית כולו, בעקבות עבודה של קבלנים מבחוץ.

* מסירות שבת: עקב העברת מספר גדול יותר של חברים למסירת שבת בחדר העיבוד השבבי במפעל, חלו שינויים ברשימת מסירות השבת ובשעות התורנויות בערב. אנא שימו לב לשינויים. (הסבר מפורט יותר בספירתו של קולין בגליון זה).

מיכי מ.

מנף הני

מפי אד מ.

התחלנו בפיתוח מחדש של השטח בכניסה לשכונת הצאן, שהיה מכוסה ורדי-בר שפלשו כבר למד-רכה. נעקרו שיחי הוורדים והשיקול היה ששבויעים-שלושה של פריחה בשנה אינם שווים את הצריכה הגדולה במים ואין להשאיר "ג'ונגל" באמצע המשק.

בסתיו - תוך חודשיים-שלושה - נתחיל לבנות את השטח מחדש, לפי הרמה המקצועית המקובלת בשאר הגינות בסביבה זו.

הצעה לחברים שאיכפת להם מגינותיהם: איספו את עלי השלכת בגינתכם ופזרו אותם בשיכבה די עבה מסביב לעצים ושיחים האהובים עליכם. זה עוזר לשמור על הרטיבות וגם מונע צמיחת עשבי-בר.

מפי מליון:

רכזת נעדת הבבים

מספר פרטים על החבר'ה הצעירים שלנו:

- * הדסה התקבלה למועמדות - מזל טוב!
- * שר ג'קסון חזרה ומצטרף אליה חברה עמית.
- * אורלי וייסבורט יצאה לאירופה דרך הולנד ומוסרת לכולם שהיא מאוד נהנית.
- * שרי בילגורי חזרה מקנדה, מתכוונת ללימודים.
- * ענת ארנולד באה גם היא ללימודים. כל הלומדים עובדים קשה, אוספים אגורה לאגורה.
- * גילי ושרית באו לביקור
- * ואנו בסימן חתונות:
- * אלישע התחתן עם בח"ל רוני וביר התחתן עם מימי. מזל טוב, מזל טוב.

החבר'ה הצעירים מנסים לארגן רפסודיה. כל מי שיודע איפה הציוד, מוזמן להתקשר לעידו.

אספה מידע: אילנה רוז

הרהורי - 842

הזמזם המנוטוני של מיזרג האויר התמזג באוזנים והזמזם במנח כמו לחישה

שקטה אבל קרובה קרובה לאוזן. מזג-אויר מלאכותי. קופסת המתכת גררה עצמה ביעילות
לאורך הנתיב השחור. אני אוהב להסתכל החוצה ולראות איך מתחלף הנוף לאור הדמדומים.
בדרך צפונה 842.

חלונות אטומים, קצת כהים נגד שמש, והטבע שמסביב נכנס דרך מסננת.
לא רוח, לא ריח, לא חום, לא צליל. אני נושם עמוק ומריח את בושמה של החיילת היושבת
לצידו. נר, חצי נחמה, חיילת יפה. עיניים ירוקות. באמת קצת התרגשתי כששאלה קודם:
אפשר לשבת? מבט סורק חטוף, כאילו במקרה, דיווח לי חגיגית שהוא לא יסודי מספיק,
ויש באמת על מה להתעכב. אבל ראשי הסתובב שמאלה בלאות, והביט שוב בחלון (התחיבו-
יות מוסריות, מה לעשות).

הרדיו קשקש משהו מצרותיה של המדינה. אני מזמן לא מאזין לפרטים ושביבי האינפורמ-
ציה מתווספים אצלי למערבולת, משהו כמו עליה - ירידה x שר האוצר לחלק במחוסרי דיור
כפול כנסת עלובה, חוקים שלופים להוריד מפלס הכינרת לסגור מפעלים ועוד הרוסים
באים בריבוע שווה מלחמה עם סוריה אולי עירק בקרוב?

וכך אני מסתכל החוצה כאילו רוצה לקלוט משם מסר, פתרון, תשובה.
השמש הנמוכה הכתה בפני בפראות. דוס אחד ישב מאחורי רצה לסגור את
הווילון. לא צעקתי כאילו גוזל ממני משהו. אני קולט עכשיו את השמש
בתן אלוהים אז למה לא לקחת? הוא התכווץ ונעלם כאילו בלע אותו הכסא
בכבודו, כסא הכבוד....

הנוף דיבר אלי, דיבר אלי ברור. "אני לא טבע" אמר הנוף, "הסתכל מה אני".
רחובות ובניינים דביקים שניגבתי מעלי כשיצאנו מאזור המרכז המאוס כבר היו מאחורינו;
כל מה שראו עיני היו מעשי ידי האדם. השדות המעובדים בפסים צבעוניים, שדות ומטעים.
הנה סוף סוף גבעה לא מעובדת, מלאה אבנים - שהאדם סיקל מהשטח מסביב. מטע שקדים
מרוסס. זהירות - רעל. הנה גשרון על נחל? - ביוב.
עיני מרצדות על פסיפס האקליפטוסים שבצידי הדרך. משהו פעם שתל אותם רחוק מארצם.
אני מרים מבטי אל האופק לשווא למצוא איזה פיץ שרגל אדם לא דרכה עליו עדיין.
ילד קטן אומר לאמא שלו "אמא תראי איזה הר" והאמא אומרת "בראש ההר מנזר".
אחרי עפולה חוגגים הגרעינים וניחוח הפיצוח מתערב בריח נקנקיות זולות.
מחניק. צפוף. לו יכולתי, הייתי פותח חלון ועף משם.
באתי לגליל לחיות בטבע, אבל זו אחיזת עיניים.
אין מקום בכל הנוף הזה, שהאדם לא דרך עליו, תרתי משמע....
צפוף, צפוף בארץ הזאת.
בעייה שלי - בעייה ארצית - בעייה עולמית.

האיזון מופר בעולמנו. היש מקום בארץ הזאת שלא שייך לאף אחד?
 האם יש בעולם מקום כזה, שלא עשו ממנו איזה מדינה? תסתכלו בגלובוס - אין.
 אנלי עברה המחשבה הזאת בליבם של האלפיניסטים לפני שכינסו השלגים,
 אולי עברה המחשבה במוחו של הטייס לפני שנשק לסלעים?
 הרבי מאחורי התפלל. למה אתה מתפלל, תגיד רבי, בעולם הבא פחות צפוף?
 האדם פשט וכבש את כל כדור הארץ, ובכל מקום משאיר אחריו הרס וזיהום.
 פעם פתר אלוהים את הבעיה על ידי מבול. מעניין איך יפתור את הבעיה הפעם.
 למה יש בעולם כל כך הרבה אנשים?
 כך ירה בי הנוף המוכה את שאלתו.
 הסתכלתי בחיילת שמימיני, היא חיכה, כאילו קראה את מחשבותי. מבטי השתפל מצווארה
 לכיוון החץ השזוף שמתחילו ולחיות הבר הקטנות...
 עינים ירוקות, אמרתי, עכשיר אני יודע את התשובה.

אנדי אגס

אנדי - העיקר הבריאנות!

זהו זה. הפעם באמת סיימתי את תפקידי כמרכזת בריאות. רוצה אני, קודם כול, לאחל
 ליביתה מזל טוב - הרבה סבלנות וסובלנות וגם הרבה כוח ומרץ, כי עוד רבה המלאכה. שנית, לכל
 חברי ועדת הבריאות, לכל צוות המרפאה הרבה תודות על שיתוף הפעולה, העזרה והתמיכה לכל אורך
 הדרך.

כשלקחתי על עצמי לפני שנתיים וחצי לרכז את ועדת הבריאות, היה משבר רציני במרפאה
 נהיתה זאת גם תקופה קשה במיוחד מבחינה כלכלית. אבל דווקא זה הציב לפניי מין אתגר! רציתי
 לשפר ולשנות, לעמוד בתקציב שקיבלנו, משימה לא קלה. יותר נעים להגיד את המילה הקטנה "כן"
 מאשר להגיד "לא", במיוחד שהיינו רגילים כל השנים שתקציב הבריאות הוא מין תקציב-גומי...
 אבל בלי ברירה קיצצנו, בעיקר ברפואה הפרטית, בקניית תרופות בבית-מרקחת, בימי עבודה של
 רופא-השיניים. הגברנו את הדאגה לקבל החזרים והשתתפויות ממוסדות שונים.

היו ימים קשים יותר, היו ימים קשים פחות. אבל דבר אחד בטוח, לא היה משעמם!
 בתקופה זו ליווינו, לצערנו, 14 פעמים יקירינו בדרכם האחרונה - חלקם סבים, אשר
 עזבו אותנו בשיבה טובה, וחלק גדול מדי שהלכו מאיתנו ללא עת, באופן פתאומי או אחרי מחלה
 קשה. יהי זכרם ברוך.

לשמחתנו גם נולדו 28 תינוקות חמודים ובריאים - כן ירבו, כמובן!

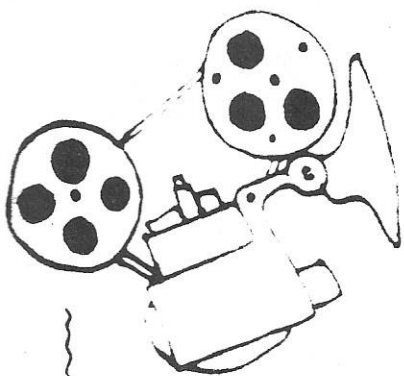
חזרנו למרפאה הישנה; פתחנו את בית "סביון", אשר נסגר באופן "טבעי" כעבור מספר
 חודשים. אחיות הלכו, חדשות באו... התגברות על הקשיים נתנה לי סיפוק ועניין. הכרתי הרבה
 חברים חדשים בסביבה, אנשים טובים עם רצון עז לעזור לזולת, אנשים בעלי יכולת ולב חם,
 ולמדתי הרבה מהם.

ולסיום: לנשאים במרפאה, לד"ר ג'ים, לרות רחמני, לויטה ולאביטל - המשיכו לטפל
 בנו במסירות. לחדשות בצוות - ליביתה, לרונית האחות, לדורית אשר חוזרת לפיזיותרפיה -
 חזרו ואימצו, ובהצלחה!

ולכולנו לבריאות

רות גולן

ב.ב. תודה מיוחדת לטוטסי ולדורית בסו, שעזרו לנו לעבור
 ביתר קלות את חודש יולי הקשה במרפאה.



פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: רחובות לוחטים

בימוי: וולטר היל

משחק: מייקל פארה, דיאן לין, ויליאם דפו.

וולטר היל נחשב לבמאי קשוח ובעל איכויות המיוחדות רק לו. אם הוא יקח איזה מוטיב מרכזי, אז הוא ילך איתו עד הסוף, לטוב ולרע.

מוזיקת הרוק הנה הנושא של הסרט. היא מכתיבה את העיצוב האומנותי והנושא הרעיוני גם יחד. רוק איננו רק מוזיקה, אומר היל, רוק הוא תפיסת עולם - יצירות, נעורים, אלימות, ובראש ובראשונה - "אקשן".

הסרט מתרחש כביכול בעתיד ומהבחינה הזאת הוא עתידני, אך הוא משל על כל הזמנים. היל מעמיד זה מול זה, כמו במערבון, טוב מול רע. הטוב הוא טום קוֹדִי, בן דמותם של ג'יימס דין ומרלון ברנדו - טהור, קשוח ומרביץ חזק. הרע הוא ויליאם דפו, ששיחק את ישו ב"הפיתוי האחרון של ישו". כאן הוא רע אמיתי וגם הוא מרביץ חזק. את הקרב האחרון בין "הטוב" ל"רע" לא תשכחו. ובאמת, עד כמה שהדבר יישמע מוזר, עיקר יופיו של הסרט הוא באלימות או בקטעי ה"פעולה". וולטר היל מתזמן אותם ביד אומן. האלימות בסרט כל-כך מסוגננת עד שהיא בעצם כמו קטעי רי-קוד. מהבחינה הזאת, דווקא, הם מזכירים את "כרמן" של אנטוניו גאדס, אלימות דחוסה בתוך טקסטים כמעט דתיים ומסוגננים, כך שכל צעד בונה את הצעד הבא.

סרט פעולה 10 (נשבע לכם).

בשבוע הבא: "פולטרגייסט 2" - לחובבי צמרמורת ולאלה שמאמינים עדיין בשדים ורוחות ואנרגיות פלזמטיות מובטחת חוויה דקדנטית. ו. (וינה) סרטים

נ.ב. הערת "ו. סרטים" הפגוע: חברים, אל תאבדו את התקווה. לא יכול להיות שכולם יהיו מרוצים כל הזמן מכל הסרטים. וכמו שאמר כבר איתמר עדר (שהוא כידוע לכם הגורם היציב ביותר במזרח-התיכון), מי שאין לו כסף, לא יכול להתאונן על רמה. וחוז' מזה אתם יכולים לבקש מתמיר להזמין סרטים, גם הוא מבין משהו בכבשים.

שלכם באהבה חנוקה ומיוסרת - ו. סרטים

מה נשמע?

מדור זה נמצא השבוע בפגרה גם לו מותר - לא?

תיקון טעות מביכה

ההתנצלות מופנית לזוג הצעיר שרוע מי, ובמיוחד לעמית, שמשום מה קראנו לו בשם אחר, והוא חדש אצלנו. שם משפחתו - פוזנר. הוא ארוסה של שר ג'קסון ויגליע למשק בתחילת ספטמבר. הוא אחיינו של חזי הרפז. (האם ינחם אתכם לספר, שאותי - חברת משק זה 40 שנה, מכנים מפעם לפעם בשם חברה אחרת, ששמה מתחיל באיל--?)

אנגה

ביטוח ביטוח ביטוח!

קטעי מידע מהמחלקה לביטוח בתק"ם

(1) ב י ט ו ח ח ו " ל

(א) לארוז המזוודות ולבטח אותן. אנו חוזרים לנושא ביטוח הנסיעות לחו"ל המעסיק מאוד את החברים ואותנו. לתנועה הקיבוצית פוליסה מיוחדת, "תיבה למטייל"

- אשר תנאיה ועלותה נמצאים אצל כל אחראי ביטוח בקיבוצים - היא נבדקת מידי פעם, ואנו רואים בה את התשובה המתאימה לנו.

השוק מציע פוליסות שונות שנבדקו על ידינו ואנו דבקים בבחירה שלנו. כמובן, מי שיעדיף לרכוש פוליסה אחרת, זו זכותו ואחריותו (ולא באמצעות המחלקות).

מנסיונם של אחרים חבר ותיק מקיבוץ במרכז הארץ החליט לצאת עם אישתו, לאחר שנות עבודה רבות, לטיול בחו"ל. פנו לחברת נסיעות, לאחר עיון בפרוספקטים רבים,

צבעוניים ומושכים, החליטו להצטרף לטיול לארצות הסקנדינביות. בזמן הטיול, בהיותם בשטוק-הולם, ירדה החברה מדרגה ברחוב, מעדה ונקעה את רגלה.

תוך זמן קצר אושפזה בבית חולים והיתה זקוקה באופן דחוף לניתוח כירורגי. ואז התברר שאין להם ביטוח. האחראי על הקבוצה התקשר לחברת הנסיעות בארץ. זאת התקשרה לקיבוץ. אשר הסכים לתת ערבות על כל התשלומים עבור הטיפולים שיינתנו לחברה שלהם. החשבון הסתכם בהרבה אלפי דולרים! ברור לכולנו, שבהעדר פוליסת ביטוח, התשלום כולו שולם ע"י הקיבוץ, ואף גורם אחר (חברת הנסיעות, סוכן הנסיעות, קופת חולים), לא היה מוכן להשתתף אפילו חלקית בכל ההוצאה הזאת.

הידיעון שלנו מופנה בראש וראשונה לאחראים על הביטוח בקיבוץ ולמוסדות הקיבוץ. לכן, אנא דאגו לבטח את חבריכם היוצאים לחו"ל. בתוך עמנו אנו חיים, וידוע שבכל קיבוץ ישנם כל מיני הסדרים בשטח זה. ישנה שיטת הנקודות, ישנם חברים היוצאים לפי התור, כאשר המימון הוא ע"י הקיבוץ. יש נסיעות בתפקיד ויש נסיעות פרטיות. דבר אחד ידוע לנו. כאשר נוצרת תביעה (ראה את המקרה שעליו דיווחנו כעת) הנושא "חוזר" לקיבוץ.

(ב) לתשומת ליבכם - הפוליסה שבידינו אינה מכסה נסיעות למטרת קבלת טיפול רפואי בחו"ל.

(2) מ כ ת ג נ י ב ו ת ב ב ת י מ ג ו ר י מ

לאחרונה אנו עדים להתגברות גניבות רכוש מתוך בתי מגורים בקיבוצים שלנו. החפצים המבוקשים ביותר הם מכשירי וידאו, טלוויזיות, מצלמות וכמובן כסף מזומן מכל הצבעים. להערכת המשטרה, העוסקים במלאכה הם גם יהודים וגם ערבים. הגנבים פועלים בעיקר בשעות הבוקר עד הצהריים. שעות אלה הן כר פעולה נוח והסיכון מועט. יש להניח שהם פועלים בשיטה הוותיקה והפשוטה: מקישים בדלת, במידה ונמצא מישהו בבית, שואל הגנב היכן גר או ניתן למצוא בעל תפקיד כלשהו. אם הדירה ריקה, כמו ברוב המקרים, הפעולה פשוטה.

כדי להימנע מלהגיע למצב של הגשת תביעה, הננו ממליצים לאחראים על הביטוח, יחד עם הגורמים האחראים בקיבוץ, לפרסם לידיעת הציבור כולו מספר הנחיות:

1. יש להימנע מהשארת דלת או חלונות פתוחים בשעות אלה. במידה ומפתח הדירה הוא משותף לכל המשפחה - יש להצפינו.

2. חבר(ה) הנתקל(ת) באדם חשוד, חייב להודיע מייד לגורמים האחראים במשק (רב"ש, מרכז משק, מזכיר) ובמקביל לנסות לעקוב אחריו ולרשום פרטים מזיהוי: חזות, פרטי לבוש, מספר וסוג רכב במידה ויש.

הנסיון בעבר מלמד אותנו שהודות לעירבות חברים נתפסו גנבים ורכוש רב הוחזר לחברים ולקיבוצים.

ח ב ר י מ ! א ב א פ י ק ח ו ע י ב י מ ו ע ז ר ו ל נ ו

ל ש מ ו ר ע ל ר כ ו ש נ ו .

הביאה לדפוס: דליה ו.

נַעֲמֵנוּ !

מה מכבסה:

כפי שהבטחנו נעשה פעולה חד-פעמית: נכבס כריות-שינה ומעילים הממולאים בוצות. לא נעשה זאת בשמחה, היות ולא מומלץ לכבס דברים כאלה בכלל. חשוב לדעת שנקבל אותם אך ורק כתנאים הבאים וכלי אחריות לגבי התוצאות:

- א. כל פריט צריך להגיע למכבסה עד ליום ד', 22.8.90 בלבד.
- ב. על כל פריט להיות תפור אך ורק במכונה, בתוך ציפית.
- ג. לא נקבל בכלל שמיכות-פוך או שקי-שינה מפוך (פוך - הכוונה לבוצות).

לגבי הערות וייעוץ לתחליף לכביסה אפשר לפנות לצוות.

פנייה מהמזכירות הטכנות: משלוח תכתבים: ברצוננו להזכיר לחברים שיש לציין את שם השולח על גבי כל מכתב או גלויה שמביאים לדואר.

לימודים

כדאי להסתכל בלוח המודעות שמול הספרייה. יש שם פרסומים מעניינים בקשר ללימודים.

אגף החינוך בחצור הגלילית

פנה אלינו בחיפוש אחרי

אנשים עם כישורים וניסיון, היכולים לעבוד

בתוכנית העשרה בגני הילדים, בשעות 13.30-15.00,

בימי א', ב', ד', ה' בכל שבוע (כמובן, בשכר).

מעוניינים יפנו אל מיכי מ.

דרושים לבעורו:

אם אתה רוצה להיפטר מכורסא ישנה, כרית משומשת, שרפרף מתפרק, פוף בלוי וכו'... אנחנו הכתובת.

אנא צור קשר עם תמר ק., יעלי או שר - ואנחנו נדאג לאסוף הכול!

תודה

הבעת תודה: גבי סולומון מבקשת להודות-מקרב לב לכל מי ששלחו איחולים וברכות ודרשו בשלומה בזמן מחלתה.

איפה מוצאים את רבקה בימים אלה?

רוב האנשים בכנסים למטבח לשאול. מי שקצת יותר מעודכן נכנס למשרד (לשעבר) של ג'קי ושם מוצא את מיכלי מ.

אז רבקה, איפה המשרד שלך ומה את עושה?

בשלב זה אני יושבת במשרד סדרן התחבורה עד שיימצא מקום מתאים. קולין ביקש ממני כי אקח על עצמי את התפקיד למצוא מקורות הכנסה חדשים, לדחוף ולעקוב אחר פרוייקטים קיימים, וכן להתחיל לגשש בכיוון הפיכת השירותים למרכזי-רווח. למעשה אני ממשיכה את העבודה, בה החלה נעדת הפרוייקטים. ההנחייה היא לנסות כל מיני מפעלונים, בתי-מלאכה קטנים בכל מיני תחומים ולהשתמש בכוח-האדם שלנו ובאמצעים הקיימים. חשוב לציין, כי עם בדיקת כדאיות של פרוייקט ואישורו יש למצוא אדם מתאים, שיקח על עצמו את הניהול השוטף של העסק.

מהם הפרוייקטים בהם את מטפלת?

1. מתפרות: בחרתי כצעד ראשון במתפרות, מכיוון שקיים שם צוות מקצועי וציוד רב. אנו בוד-קים ומנסים כרגע שלושה כיוונים בשטח זה:

- א. תפירת כובעים וכו' שעוצבו במשק.
 - ב. הזמנות שקיבלנו מבחוץ לתפירת שמלות וכד' ליצוא.
 - ג. לקיחת כשרונות מקומיים בתפירה ושילובם עם אומנים, לעיצוב קו-ייצור איכותי ייחודי.
- אנו עדיין ממשיכים לקבל פניות נוספות לעבודות-מישנה במתפרות, ולאחר בדיקה נבחר בעבודה שתתאים לנו מכל הבחינות. חשוב לציין כי המתפרות תיתנה שירות לחבר, לאחר התארגנות מחדש, ומטרת פרוייקטים אלה היא לאפשר קיום שירות זה.

2. אומנות: בחודשים האחרונים נמכרו 2 פסלי ברונזה של שרי ש' למבקרים שראו את עבודותיה בגלריה שלנו.

גילה מדר עובדת בימים אלה על הזמנת מירקם לקיר של בנק המזרחי בתל-אביב.

לילה הארט עובדת על תמונות-משי. לבגדים ייחודיים.

ריני כהן מוכרת דברי קרמיקה בקיבוצים ונכון להשבוע, נמצאים דברי האומנות שלה בדיזנגוף-סנטר.

מרקי מ' מכר שתי תמונות-שמן לתיירים במשק.

בשלב זה, לדברי האומנות שנמצאים כניו-יורק מצאנו 3 סוכנים המעוניינים באומנות שלנו, ואנו צריכים לבדוק, מהי העיסקה שתתאים לנו ביותר. פרוייקט זה נמצא בשלבי הראשונים ויש להמשיך ולפתחו.

3. תיירות: בתקופת הקיץ והחופשים המלווה בתפוסה מלאה לגמרי. לגבי התקופות השקטות יותר מתוכננים נופשים פעילים, ואותם נשווק באמצעות ברושורים. בהם נפרסם את כל שיש לנו להציע במסגרת הנופשים הפעילים, כגון נופש בריאות, נופש יחידים וכו'.

4. דגי-נוי: אנו בודקים כעת אפשרות פיתוח עסק לגידול דגי-נוי ליצוא. הביקוש באירופה גדול מאוד ונכון להיום הוא גדול מההיצע.

5. בתי-ילדים: נכון להיום ישנם 5 ילדים "יקרים" בגיל הרך, ויש מקום לנוספים. ענת ארנברג אחראית לבושה זה. בנוסף היו פניות ממשפחות בעיר, לשלוח את ילדיהן לקיבוץ לתקופת חופשת הקיץ. החלטנו לקבל 2 נערים למסגרת הנעורון, והם מאומצים ע"י משפחת מעין ומשפחת פרלסון.

6. פיסול עוגות: עפרה מ. מעוניינת, בשלב מאוחר יותר, לכנות עסק של פיסול עוגות.

7. אירוח התזמורת הקאמרית: בחודש אוקטובר תתארח אצלנו התזמורת הקאמרית. היא תשהה כאן מספר שבועות, תערוך חזרות באולם ותיעזר בנו בתיקון בגדי הייצוג שלה. כל זאת בעד תשלום.

(המשך בעמ' 10)

(איפה מוצאים את רבקה - המשך)

8. אולם ההתכנסות: עם גימור האולם ועמידתו בתקנים הדרושים, בכוונתנו לשווק אותו.

ש ו נ ו ת

- א. בית דפוס. וילי פ. מדפיס עבור גורמי חוץ (כגון "מבוא הגליל") ומקבל תשלום עבור עבודה.
 - ב. נוי - ברנדה והרי מגדלים כיום תכלין שהוא מאוד פופולארי באנגליה. יש למצוא לו צינורות שיווק.
 - ג. כירופודיה ורפלקסולוגיה - הלן ליפשיץ מקבלת קליינטים מבחוץ עבור תשלום. יש להמשיך בפיתוח ענף זה.
 - ד. פיזיותרפיה - דורית ר. מקבלת קליינטים מבחוץ עבור תשלום. גם ענף זה יש להמשיך לפתח.
 - ה. הופעות - רות נאי הופיעה בקיץ במסגרת קייטנות ילדים ומופיעה בפסטיבל ירושלים. כל זאת עבור תשלום מתאים.
 - ו. כוריאוגרפיה - שרה מ. עובדת כרגע במקצועה בכוריאוגרפיה בקיבוץ חוליות עבור תשלום מתאים.
 - ז. צעצועי-עץ - נבדקת אפשרות לשווק צעצועי-עץ של ג'ין ת.
 - ח. מרפאת שיניים - נבדקת אפשרות לניצול מרפאת השיניים למטרת רווח.
- יש עוד נושאים רבים לבדוק שעדיין לא ציינתי פה. ביקשתי מהחברים, שיש להם רעיונות נוספים, שיפנו אלי, ואני אבדוק אותם יחד עם הגורמים המתאימים, מבחינת כדאיותם.

בסיכום: 1. יש קושי כלכלי וצורך להגדיל את ההכנסות.

2. קיימות במשק מערכות שלמות ומגוונות, עם כוח-אדם שצבר הרבה ידע מקצועי. רוב ההשקעות, במכונות ולימודים, כבר נעשו.
3. יש לנו אפשרויות רבות להכניס כסף למשק ע"י מכירת שירותים ומוצרים של הקיבוץ.

הצלחת העניין תלויה ב-

- א. בדיקה מקצועית של כדאיות.
- ב. התארגנות מחדש בענפים ושינוי גישות.
- ג. שיווק מקצועי.

זו הדרך האפשרית ואולי היחידה לקיים את השירותים הקיימים לאורך זמן ובמחיר סביר. הדרך לפריצה קדימה היא אימוץ הגישה, כי מי שמנותק מהעולם לא יוכל להישרד.

דינוחים נוספים יובאו בהמשך בפני ועדת המשק.

שמעה ורשמה - שרון ס'

17th August, 1990.

Dear Parents,

Inge is very busy this week with the ALYN children, many of whom you probably know personally as they have been coming here for a number of years; so if "Parents' Page" isn't quite the same this week, forgive me. Inge will be back next time.

Two wedding celebrations and a Brit Mila in one week - who could ask for anything more? Mazal tov to Savta Blanche Gilmour and ALL the family on the occasion of Nir's marriage to Mimi; to Arie and Tamar Wolfen and all the family on the occasion of Elisha's marriage to Ronit and to Saba Ossie Edelstien on the occasion of Nadav (Uri and Etty's son) becoming a true Jew (a trew Jue) at his Brit Mila.

NOTICES

1. Please don't forget to write your own name and address on the back of any letters or postcards which you send. This of course, includes anything which is sent by visitors in your name.
2. The laundry staff are going to do a "Mission Impossible" (nearly) once only feather-filled pillows and jackets can be handed in for laundering up till Wednesday, 22nd August. They must be placed inside of pillow case which has been sewn up by machine. The reasons for this are clear! If there are any questions, the laundry staff will be glad to help.
3. If you have any easy chairs, stools, pillows, cushions, mats or anything else that could go into a clubhouse, please let me know so that I can pass the good news on to the right quarters as our youngsters are giving their clubroom a facelift!

SHABAT SHALOM!

Edna

Steve Ben-Josef (1984) אבא
Dov (Bernie) Marks (1988) אבא



MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY TO:-

19.8 Sharon Goldberg
Orly Talberg

21.8. Heather Harpaz

22.8. Reuven Gutter

23.8. Ariella Hadar

24.8. Ayal Golan



HAPPY ANNIVERSARY TO:-

19.8. Dina and Mordechai Bror
20.8. Ziona and Shabi Mizrachi
22.8. Batya and Bruce Witham
Yifat and Shlomo Weisbecker

AROUND AND ABOUT.....(Good old Gossip!)

... Hadassa (Fanny Norton's grand-daughter) was accepted as a candidate for membership at our general meeting recently.

... Sher Jackson (Mr. Jackson's grand-daughter) is back with us and will be joined by her friend, Amit, soon.

...Gili Collins (guess who he belongs to!) is here

... Sarit Wofin is too!

... Sari Bilgory (O.K.?) is here, preparing to start studying soon.

... Natasha Arnold (Simcha's daughter is here and

... Simcha will be returning home next week!

